

TEXT INTEGRAL

Ilustrații: Fábíán Gabriella

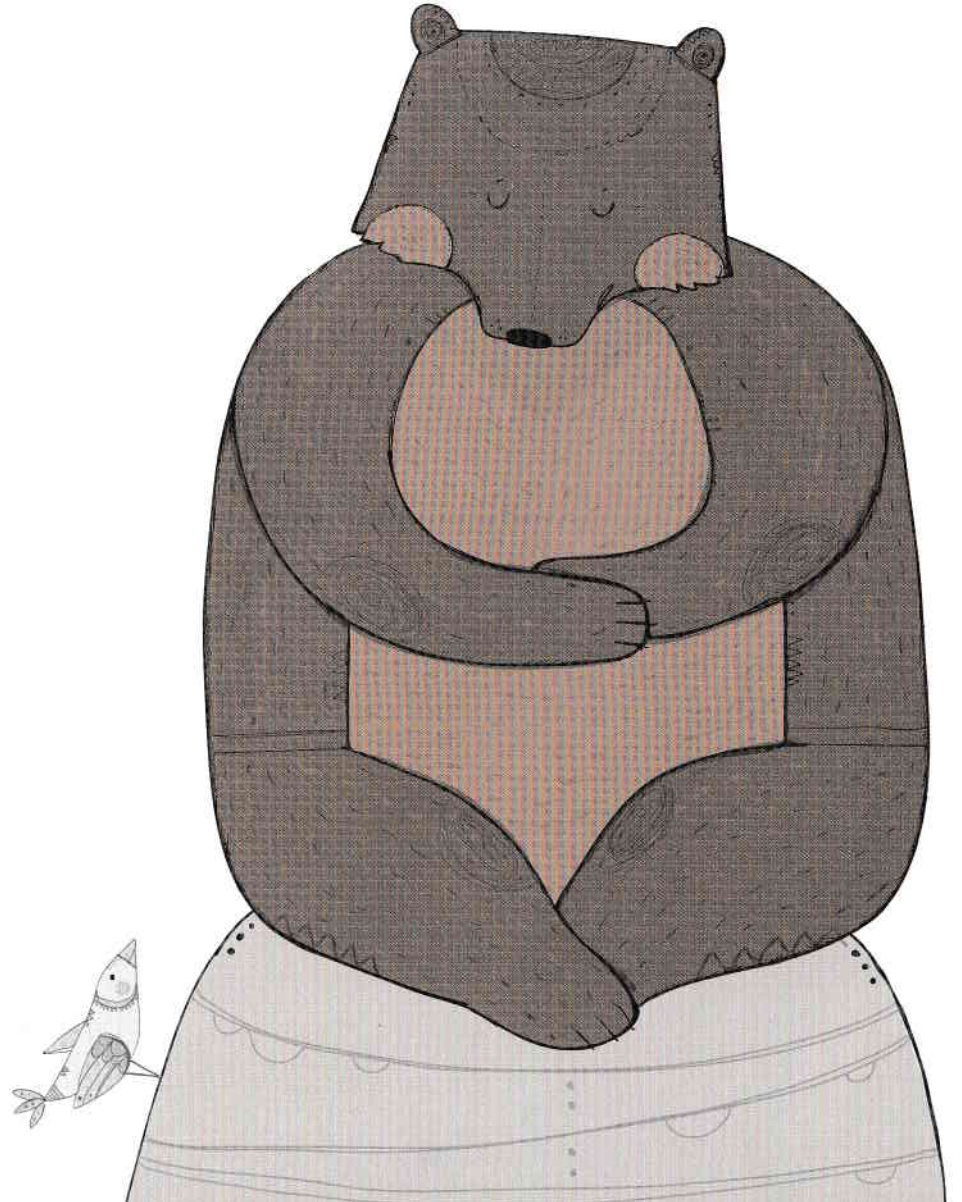

CUPRINS

Capra cu trei iezi 4

Ursul păcălit de vulpe 20

Punguța cu doi bani..... 25

CAPRA CU TREI IEZI

Era odată o capră care avea trei iezi. Iedul cel mare și cu cel mijlociu dau prin băț de obraznici* ce erau; iară cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: „Sunt cinci degete la o mână și nu samănă toate unul cu altul”.

Într-o zi, capra cheamă iezi de pe-afară și le zice:

– Dragii mamei copilași! Eu mă duc în pădure ca să mai duc ceva de-ale gurii. Dar voi, încuieți ușa după mine, ascultați unul de altul, și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Când voi veni eu, am să vă dau de știre, ca să mă cunoașteți, și am să vă spun așa:

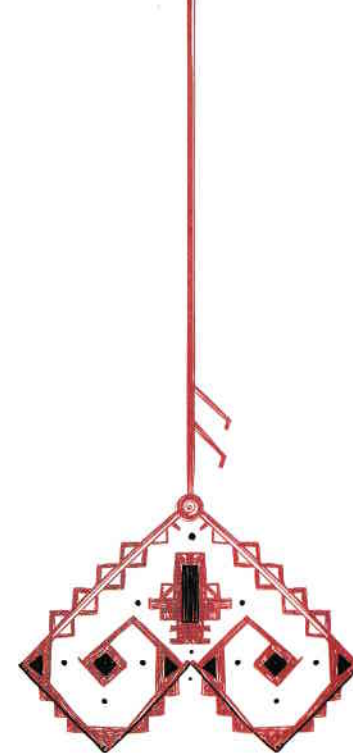
Trei iezi cucuieți
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,

Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș
Smoc de flori
Pe subsuori.

Auzit-ați ce-am spus eu?

– Da, mămucă, ziseră iezi.
– Pot să am nădejde în voi?
– Să n-ai nicio grijă, mămucă, apucară cu gura înainte cei mai mari. Noi suntem odată băieți, și ce-am vorbit odată vorbit rămâne.

– Dacă-i așa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele rele și mai rămâneți cu bine!

* A fi peste măsură de obraznici

– Mergi sănătoasă, mămucă, zise cel mic, cu lacrimi în ochi, și Dumnezeu să-ți ajute ca să te întorner cu bine și să ne-aduci demăncare.

Apoi capra iese și se duce în treaba ei. Iar iezii închid ușa după dânsa și trag zăvorul. Dar vorba veche: „Păreții au urechi și ferestile ochi”. Un dușman de lup – ș-apoi știți care? – chiar cumătrul caprei, care de mult pâdea vreme cu prilej ca să pape iezii, trăgea cu urechea la păretele din dosul casei, când vorbea capra cu dâșșii.

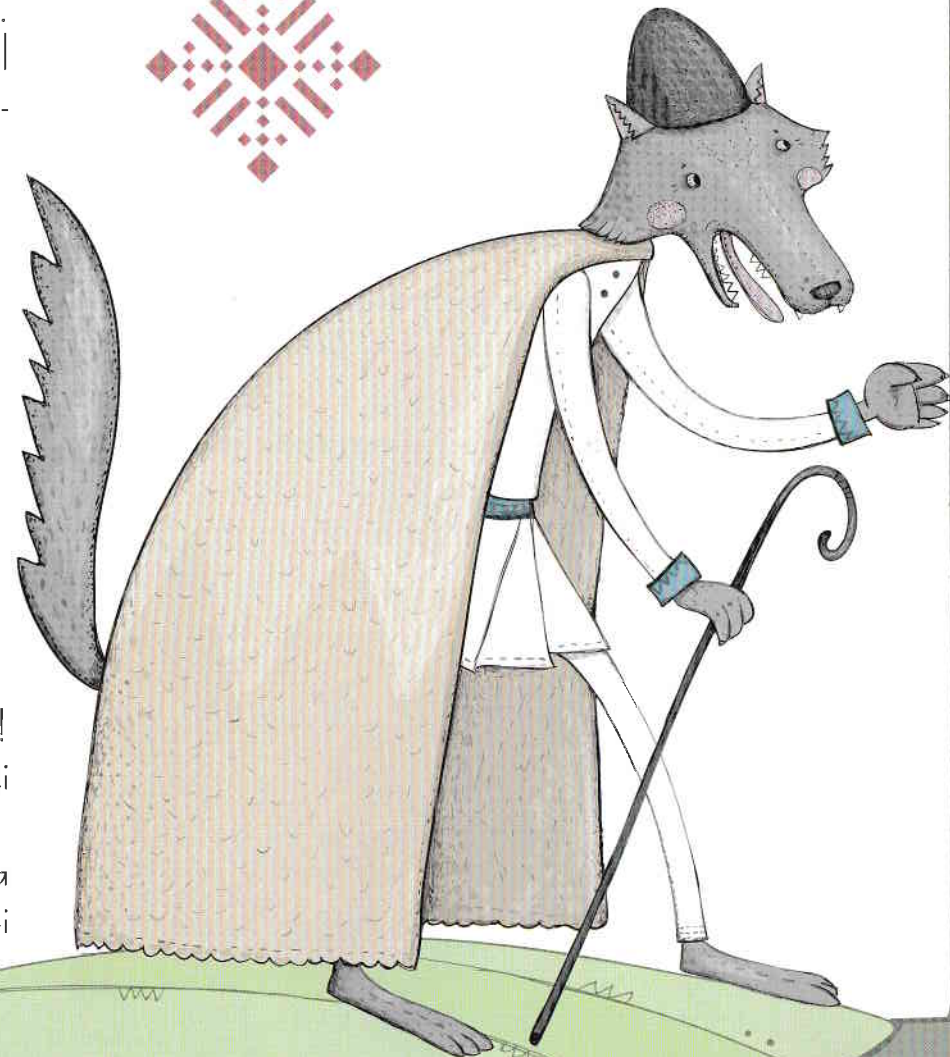
„Bun!”, zise el în gândul său. „Ia, acum mi-e timpul... De i-ar împinge păcatul să-mi deschidă ușa, halal să-mi fie! Știu că i-aș cărnosi* și i-aș jumuli!” Cum zice, și vine la ușă; și cum vine, și începe:

Trei iezi cucuieti
Ușa mamei descuieti!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș
Smoc de flori
Pe subsuori.

– Hai! Deschideți cu fuga, dragii mamei, cu fuga!
– Ia! Băieți, zise cel mai mare, săriți și deschideți ușa, că vine mama cu demâncare.

– Săracuțul de mine! zise cel mic. Să nu cumva să faceți pozna să deschideți, că-i vai de noi! Asta nu-i mămuca. Eu o cunosc de pe glas; glasul ei nu-i așa de gros și de răgușit, că-i mai subțire și mai frumos!

* A sfășia, a rupe în bucăți

Lupul, auzind aceste, se duse la un ferar și puse să-i ascute limba și dinții, pentru a-și subția glasul, și-apoi, întorcându-se, începu iar:

Trei iezi cucuieți

Ușa mamei descuieți!...

– Ei, vedeți, zise iarăși cel mare; dacă mă potrivesc eu vouă? Nu-i mămuca, nu-i mămuca! D-apoi cine-i dacă nu-i ea? Că doar și eu am urechi! Mă duc să-i deschid.

– Bădică! Bădică! zise iarăși cel mic. Ascultați-mă și pe mine! Poate mai de-apoi a veni cineva și-a zice:

Deschideți ușa,

Că vine mătușa!

S-atunci voi trebuie numaidecât să deschideți? D-apoi nu știți că mătușa-i moartă de când lupii albi și s-a făcut oale și ulcioare, sărmana?

– Apoi, da! Nu spun eu bine? zise cel mare. Ia, de-atunci e rău în lume, de când a ajuns coada să fie cap... Dacă te-i potrivi tu acestora, îi ține mult și bine pe mămuca afară. Eu, unul, mă duc să deschid.

Atunci mezinul se vâri iute în horn și, sprijinit cu picioarele de prichiciu* și cu nasul de funingine, tace

* Pervaz

